

Predmet: Nenad Malić – Stari Majdan

Okružni sud u Beogradu, Veće za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K.V. 3/09

Glavni pretres: 26.10.2009.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedokinje Fine Malić

Optuženi Malić je njen suprug. Bio je angažovan kao pripadnik VI krajiške brigade dva, tri meseca pre kritičnog događaja. Pio je mnogo u tom periodu. Rekao joj je da mu je muka od ratovanja i da hoće da se ubije. Zbog toga je htela da ga vodi na psihijatrijsko savetovanje u zdravstveni centar gde je radila kao medicinska sestra, ali je njen suprug to odbijao. Zato mu je donosila razne tablete za smirenje, ali ih nije pio u inkriminisanom periodu. Nije bio agresivan u alkoholisanom stanju. Kritičnog dana njen suprug došao je u njihov stan uveče. Ušao je sam, bio je u pijanom stanju i jako bleđ. Videla je da ima povredu na ruci. Nakon što mu je očistila i previla ranu pitala ga je šta se desilo, na šta joj je on odgovorio da ga ostavi na miru. Legao je na krevet i odmah zaspao. Nedugo potom došla je policija i tražila ga. Teško ga je probudila, nakon čega je policija odvela. Sutradan su ga odveli u Banja Luku [pritvor] gde je proveo oko mesec dana, za koje vreme ga je posetila dva puta. Poznato joj je da ga je tamo saslušao istražni sudija, ali nema saznanja da li mu je bio određen branilac. Istog dana kada je pušten iz pritvora otišao je na ratište.

Ispitivanje svedokinje Ljiljane Prošić

Svedokinja ne poznaje optuženog Malića, ali je poznavala njegove roditelje. U toku 1992. godine radila je u Domu zdravlja u Starom Majdanu kao specijalista medicine rada. Takođe je oko tri, četiri meseca radila u oformljenoj ekipi za vršenje uviđaja. Bila je u ekipi koja je vršila uviđaj u Starom Majdanu kritičnog dana. Bila je noć i kišno vreme. Tela oštećenih nalazila su se iza kafića i nije bilo električnog svetla, te je celokupan uviđaj izvršen uz pomoć baterijskih lampi. O onom što je zatekla tog dana napisala je izveštaj, koji je prosleđen porodicama nastradalih [koji je ušao u sudske spise]. Događaj se zbio pre 17 godina i ne seća se nikakvih detalja, tokom vremena je naučila da potiskuje iz sećanja sve nemile događaje. Ne zna koliko je civila obezbeđivalo mesto zločina. Ne zna sa kojim je istražnim sudijom bila na terenu te noći. Ne seća se da li je skidala odeću sa ubijenih. Ne može da se seti niti da detaljnije opiše povrede na telima ubijenih. Ne zna zbog čega je u svom izveštaju napisala da je izulazana rana prouzrokovana revolverskim hicem iako ne razlikuje revolver od pištolja.

Ispitivanje veštaka prof. dr Zorana Stankovića

Veštak je specijalista sudske medicine. Predmet njegovog svedočenja bila je analiza zapisnika o uviđaju i ostale medicinske dokumentacije koja se odnosi na žrtve Huseina Grbića i Refika

Velića. Za žrtvu Huseina Grbića utvrdio je da je bio visok 180 cm, obučen u civilnu odeću. Na telu je imao dve povrede, od kojih je prva bila u predelu grudnog koša, prozrokovana projektilom ispaljenim iz vatrenog oružja iz posredne (relativne) blizine. Druga je ubodna rana u predelu desne strane vrata, naneta oštrim predmetom. Obe povrede bile su teške telesne povrede opasne po život, koje su i prouzrokovale smrt koja je bila nasilna. Za žrtvu Refika Velića je utvrdio da se radilo o muškarcu visine 178 cm, obučenom u civilnu odeću. Konstatovao je da je na njemu utvrđeno postojanje jedne povrede i to prostrelne rane u predelu slepoočnog dela glave, nanete projektilom ispaljenim iz vatrenog oružja.

Ratna situacija prouzrokuje različita ponašanja kod ljudi i u uslovima slabe vidljivosti može doći do pogrešnog veštačenja vrste povrede. Kako je svedokinja Ljiljana Prošić doktor medicine rada i veštačenje povreda nije njena profesija, mogla je pogrešiti prilikom utvrđivanja vrste povrede, te je umesto prostrelne rane, na vratu konstatovala ubodnu ranu.

Ispitivanje svedoka Nedeljka Đurana

Svedok je bio je u član ekipe koja je kritičnog dana obavila uviđaj. Bila je noć i koristili su samo baterijske lampe. Tada je prvi put video svedokinju Prošić. Na uviđaju je video dva leša. Ležali su na razmaku od oko jedan i po metar, okrnjeni jedan prema drugom, prvi na leđima, drugi na boku. Imao je zadatak da izmeri leševe kao i da ih okreće po potrebi. Dok su vršili uviđaj, tela dvojice lica nisu svlačena niti izuvana. Otkopčavani (košulja, džemper, jakna) su do gola samo u predelu gde su se nalazile povrede. Kod jednog od ubijenih video je ranu u predelu sredine grudnog koša i u slepoočnom čeonom delu tela, najverovatnije nanetu iz vatrenog oružja. Kod drugog leša video je ranu u predelu grla kao i ranu u grudima u predelu levo od uzdužne ose tela. Sve četiri povrede porouzrokovane su hicima iz vatrenog oružja, ali se ne seća da li su kraj tela pronađene čaure i koliko ih je bilo. Ne seća se da li je pronađeno bilo kakvo oružje pored tela.

Svedok poznaje optuženog Malića. Zna ga kao poštenog i dobrog čoveka i o njemu može da kaže sve najbolje.

Ispitivanje svedoka Mila Indića

Svedok poznaje optuženog Malića. Zajedno sa njim bio je angažovan kao pripadnik VI krajiške brigade. Kritičnog dana došao je u kafanu u Starom Mjadanu sa rođakom Goranom Indićem, dok je još bio dan. Nije bio uniformisan ni naoružan. Uveče je kafana bila puna ljudi i Srbi i Bošnjaci su sedeli zajedno. Bila je jaka muzika i nije primetio bilo kakve verbalne sukobe. Seća se da su u kafani bili njegov rođak Milan Indić optuženi Malić i drugi. Nije primetio da je optuženi Malić bio naoružan te večeri. Ne seća se ko je u kafani držao nož kad je optuženi Malić povredio ruku. Bio je u kafani kada je vlasnik kafane Mršić zavijao ruku optuženom Maliću. Posle nekog vremena u kafanu je ušao jedan momak, brat Džemala Hadžalića [*preživeli oštećeni*] i rekao da su neki momci nastradali, ali nije naveo ko i gde. Nije čuo nikakve pucnjeve. Nakon toga svi su se razišli [*razbežali*] i otišli svojim kućama. Ne zna da li je i kada dolazila vojska i policija na lice mesta. Tek je kasnije saznao da su nastradali Husein Grbić i Refik Velić. Poznavao ih je obojicu, ali ne zna da li su bili vojno angažovani. Poznaje i oštećenog Džemala Hadžalića, koji je bio njegov komšija, ali nije siguran da ga je video te noći.

Komentar:

Svedokinja Ljiljana Prošić delovala je kao da ne želi da iznese sve što o događaju zna. Malo je verovatno da svedokinja nije mogla da se seti apsolutno ničega u vezi sa uviđajem iako je u njemu učestvovala. Nakon što joj je predsedavajući sudskog veća dao na uvid zapisnik o uviđaju, koji je ona sastavila i potpisala, svedokinja je izjavila da joj isti ne pomaže da se priseti bilo čega vezanog za sporan događaj.

Svedok Nedeljko Đuran delovao je neubedljivo i neiskreno. Pred sudskim većem izjavio je da je na telu jednog ubjenog [Grbića] identifikovao dve rane, kao i da je na telu drugog [Velića] identifikovao dve rane, što je suprotno njegovoj izjavi u istražnom postupku gde je izjavio da je identifikovao ukupno tri rane na dva tela. Nakon što mu je predsedavajući veća predočio njegovu izjavu datu istražnom sudiji, svedok Đuran je izjavio kako to nije tačno i kako je njegovo svedočenje dato u istražnom postupku pogrešno navedeno. Nakon nekoliko pitanja predsedavajućeg svedok Đuran je promenio mišljenje i izjavio «Neka onda budu tri [rane].» Na kraju svedočenja, svedok Đuran se opredlio za mišljenje da je identifikovao ukupno četiri rane. Svedok Inđić Mile takođe je zvučao nesigurno i odavao utisak da ne govori o svemu što zna o spornom događaju.

Fond za humanitarno